

Når det gælder Lissabonprocessen hen imod et mere velstående og dynamisk EU og udviklingen af det indre marked, er der vel til gengæld grund til at efterlyse nogle mere konkrete fremskridt. Ganske vist er der på Barcelonatopmødet truffet en række vigtige beslutninger, men beslutningerne er jo i vid udstrækning beslutninger om målsætninger for, hvad der skal nås i det næste halve år, altså i den danske formandsperiode. Der er heller ingen tvivl om, at der er lang vej endnu, hvis vi skal nå Lissabonprocessens mål, nemlig at Den Europæiske Union skal være verdens mest dynamiske og videnbaserede økonomi i år 2010.

I de kommende måneder bevæger vi os fra spansk formandskab i EU til dansk formandskab. Vi skal jo nok fra dansk side finde et andet hovedtema for vores formandskab end »Mere Europa«, men de sager, vi kommer til at beskæftige os med i den danske formandsperiode, vil i meget høj grad være de samme. I det hele taget er der ved skift fra ét formandskab til et andet ikke megen plads til at introducere en række nye sager og forslag. Nogle er der selvfølgelig mulighed for at tilføje, men det vil i høj grad være sådan, at der bliver tale om at arbejde videre på de forslag, der allerede er under behandling.

Dér, hvor det politiske valg i høj grad vil ligge, er i prioriteringen, af hvilke af de verserende sager der skal fremmes, altså hvor man skal sætte tempo på processen, så forslagene bliver vedtaget inden formandskabets afslutning, og her er der især to kriterier, som vi fra konservativ side mener, regeringen bør lægge vægt på i sine prioriteringer. Der er for det første et væsentligheds-kriterium og for det andet et nærhedsprincip.

Kl. 16.35

Andet halvår af 2002 bliver under alle omstændigheder et meget intensivt år for EU, fordi udvidelsen fra 15 til 25 lande skal falde på plads inden årets udgang, og derfor er vi simpelt hen nødt til at koncentrere os om det væsentligste. Det bliver en vanskelig proces, hvor der ganske vist på mange områder er gjort fremskridt, men hvor det er de budgettunge kapitler, der står tilbage.

Samtidig bør det danske formandskab demonstrere en respekt for nærhedsprincippet. Det må være sådan, at Danmark nedprioriterer initiativer og regler, herunder ikke mindst detailregulering, der lige så godt eller bedre kan varetages af medlemslandene selv. Til gengæld skal vi opprioritere områder, hvor det virkelig har betydning, at EU-landene har fælles initiativ

ver og fælles regler, og styrkelsen af det retlige samarbejde, ikke mindst med henblik på bekæmpelse af terrorisme, bør derfor fortsat være et højt prioriteret område.

Også det indre marked og Lissabonprocessen skal have høj prioritet i det danske formandskab. Et effektivt, dynamisk og konkurrence-dygtigt marked er en helt afgørende forudsætning for EU's videre udvikling og i sidste ende for den enkelte borgers velstand og velfærd. Det bør netop være respekten for den enkelte borger, der er ledetråden for det danske formandskab, ikke mindst nu, hvor vi har fået en liberal-konservativ regering i Danmark.

Vi skal i det hele taget til at tænke mere på den enkelte borger, når vi tilrettelægger EU-politikken. Det er uacceptabelt at accelerere den europæiske udvikling i et tempo, som borgerne ikke kan eller vil følge med i. Jo mere man fjerner beslutninger fra den enkelte borger og det enkelte land, des mere risikerer vi, at borgerne føler sig magtesløse over for EU og opfatter EU som udemokratisk og centralistisk.

I Det Konservative Folkeparti er vi på en række områder enige i, at vi skal have mere Europa, som det spanske formandskab har formuleret det. Nye problemer af grænseoverskridende karakter trænger sig hele tiden på, og de kræver fælleseuropæiske løsninger, fordi de ikke kan løses af de enkelte lande hver for sig. Det betyder flere beslutninger i Ministerrådet og Europa-Parlamentet og dermed også mere Europa, men det er vel at mærke mere Europa til gavn for borgerne.

Europa skal hele tiden finde en fornuftig balance. Nærhedsprincippet skal tages alvorligt, så vi undgår unødvendig centralisme, og udgangspunktet skal være, at medlemsstaterne har kompetencen, hvis der ikke er meget gode grunde til at flytte kompetence til EU. Men dér, hvor EU har kompetence, skal EU også kunne agere stærkt og beslutningsdygtigt.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil ikke bruge ret meget tid på at se baglæns på det spanske formandskabs prioriteringer. Dels har vi jo ikke den store mulighed for at påvirke dem, og dels rinder tiden jo meget snart ud. Det, der derfor er ret spændende ved debatten i dag, er at få fat på den danske regerings prioriteringer.

Hvad er det, der prioriteres højt fra den danske regerings side under det kommende formandskab? Det synes jeg ikke debatten i dag har